

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

fun. Bar. in l. fi. C. de sentent. & l. 4. §. cōdemnatum. ff. de re iudic. cū similit. Idem dicitur, quando fit mentio simpliciter de mādato. nam intelligitur de ualido, & legitimo Bal. in l. fi. col. penul. C. de cōdil. edict. Præterea ex uerbis dicti instrumēti rogati, & scripti per ser Zachariam cōfirmatur quoddam instrumentū factū de anno 1465. & de bebulchis terrarum 39. positus in uilla Albereti, instrumentū uerō, quod fuit scriptū manu dicti ser Antonij, fuit confectum de anno 1466. & de bebulchis terrarū triginta quatuor, nec in eo dicitur, quæ terræ fuerint positæ in uilla Albereti, & cō sequenter ex his euidenter cōstat de pluralitate plurium instrumentorum, quāuis in dubio pluralitas actuum, & instrumentorū non præsumatur, arg. l. qui habebat. ff. de rebus dub. & per Bal. in l. fi. in fi. C. de rebus credi. & per Alex. in consi. 53. incipien. in causa uertente in 2. col. uol. 1. & ex his respōdetur et tertio fundamento, de quo supra. ¶ Non obstat quartum, quod producit instrumentum etiam non solemnne uideatur fateri omnia in illo contenta esse uera, & propterea fidem faciat non modo pro se, sed et contra se. Quia respondetur primo quod illud esse uerum in instrumēto ualido, uel in ualido ratione solemninitatis ommissæ, secus in instrumēto suspecto de falso, ut dicit Bal. in l. 2. in fi. C. de fideicom. liber. sed instrumentum rasum, cancellatū, & interlineatū in loco suspecto, & circa substantialia instrumenti, & in quo et deficit solemnitas indictionis, dicitur esse suspectum de falso, ut habetur per doct. in d. l. si unus. ergo & c. Præterea Bal. in d. l. 2. in fi. uer. loquitur de instrumēto simpliciter nō solemnne, ut quia in eo solemnitas tantū deficiat, ergo secus, quādo ultra defectum solemnitatis concurreret etiam cancellatio, & interlineatio, ex quibus de per se instrumentum redderetur suspectū, ut supra. Rursus Bal. in locis præallegatis loquitur, quā quis simpliciter producit instrumentum publicum non solemnne, secus ergo, quod quādo quis nō produxisset illud simpliciter, sed cū protestatione uidelicet in parte, & partib. prout factū fuit in his terminis, nam cū expressè aliter constat de cōtraria mente producentis, non potest dici, quod omnia in dicto instrumēto cōtenta fateri dicatur, quia in incertis, & nō in certis locis est coniecturis. l. cōtinuus. §. 1. ff. de uerb. ob. nec Bal. in dictis locis loquitur in hoc casu, sed quādo quis simpliciter instrumentū produxisset: & quāuis protestatio illa, uidelicet acceptando in parte, & partibus, operetur, quod instrumentū sic productū fides pro producente non adhibeatur, cum non possit produci pro parte, quin in totum producat, ad tradita per doctores maximè Moder. in c. 2. in 4. limitatione de fide instrum. cum similit. ibi allegatis, tñ non operatur, quod fides illi contra producentem adhibeatur, nam sicut productum hoc modo nō facit fidem pro producente, ita nec cōtra ipsum facere debet: & hoc est id, quod uolunt scriben. in locis præallegatis, quod instrumentum non potest cum illa protestatione produci, nec illa protestatio quicquam operatur quoad effectum, ut per illud instrumentū fiat fides ad fauorem producentis, & non cōtra ipsum. Vel dici potest secundū Bal. in l. unica. in 4. col. C. de confess. quæ referunt Moder. in d. c. 2. in 4. limitatione, quod licet libri rationū, qui cōtra scribentē fidem faciunt, nō possint pro parte acceptari, & pro parte nō, tamen instrumentum publicum diuersa habens capitula potest sic acceptari. ¶ Ultimo nō obstat, quod dictæ terræ del Vādolo fuerint adiudicatæ domino Ioanni agenti contra do. Iuliam filiam do. Christophori, quia hoc non uideretur uerum, solum enim reperitur, quod fuit illi adiudicata possessio quædam della Remengina laborerij duorū parium bouū, de terris uerō del Vādolo

nihil in adiudicatione reperit expressum, nec ex literis exequutorialibus, & ex eo, quod dicta possessiō hāc laborerij duorū parium bouū includuntur, nec cōprehenduntur terræ laborerij, & loci, quā ea, quæ causa demonstratur, nō nocent, neque præiudicant. l. demonstratio. ff. de cōditio. & demonstratio. & not. in l. 4. §. 1. cū similit. Terræ autē del Vādolo non possessionis della Remengina, ut probatū est. Præterea sententiā lata cōtra do. Iuliam filiam do. Christophori nō debet nocere fratribus legitimis legatariis dictarū terrarum, quæ res in acta iuribus uulgaribus, & faciunt, quæ habentur Bar. Alex. & alios in l. si feruus. §. 1. ff. de leg. Alex. uelle uidetur, ita demū sententiā notariis, si ipsi et citati fuissent: & ut ex predictis stiffimè apparet, negari non potest, quin factus sit ambigua, & ualde dubia, & ideo in ea est interpretatio amplectēda, quæ pro religio & ecclesiis fauet. l. sunt personæ. ff. de religio. fun. Quare cōcludo partes dñi arbitri fore habere in iudicando, seu arbitrando ad fauorem eius, & religioforum sancti Dominici, & cōtēdas dicti do. Ioannis de Rangonibus, quæ probauerint dictā dimidiā, uel minore partem del Vādolo de iure spectasse, & partem dicti do. Ioannē ex iure do. Gasparis eius de pecuniis dicti do. Gasparis empti fuisse re illa spectat, & pertinet ad dictum commens fratres sancti Dominici, quibus relaxata cōtēda, & promissa in dicto cōtractu fuerint inter ipsas partes facta, & celebrata. Lat. 1.

S V M M A E.

- 1 Instrumentum quando est interlineatum, seu cancellatum, notarius debet in subscriptione scribere nem facere, quod ita fuit factum uel confessionem de consensu partium, alius instrumentū fidei non facit cōsuetudo loci, & notariorū cōtraria extaret, etiam.
- 2 Que consuetudo ualidè hoc potest inducere, & num. 18.
- 3 In leuandis, & publicandis instrumentis consuetudo notariorū est seruanda, & num. 7. & 14.
- 4 Abrasio, cancellatio, & apostilla quando fidei instrumentum ceat, etiam si de illa per notarium fides in subscriptione dō existat, gestā ab eo ualent, et si aliā esset aliquid notatus.
- 6 Instrumento extenso, & publicato per alium notarium de consuetudine, secus de iure.
- 8 Idem in instrumēto leuato, & publicato absq. scriptura.
- 9 Consuetudo notariorū in consiciendis, leuandis, & publicandis instrumentis quomodo probetur.
- 10 Actus, & dispositio omnis siue legalis, siue interuoluntatis semper à consuetudine loci declaratur, & restringitur.
- 11 Instrumento parte presente leuato, & publicato si originale reperiretur cancellatum, & apostillatum.
- 12 Apostilla instrumenti in margine factis siatur, quædam illas manu eiusdem notarij scriptas fuisse.
- 13 Instrumentum originale debet leuari, & publicari, postquam.
- 14 Nisi contraria extet consuetudo.
- 15 Index exequutor non potest suam interloquutionem in dolo latam reuocare, quando res desit esse interuoluntatis parti fuit ius acquisitum.
- 16 Exceptis reseruat in aliqua admissione per iudicem, & quomodo is, ad cuius fauorem reseruat fuerit, & quomodo.
- 17 Et quid illa clausula, saluis exceptis, importet, & quomodo ligatur.

E P I T O M E.

APOSTILLAS, cællationes, & interlineationes in originalibus appostas nō uitare in instrumentis

expresum... ex eo, qd dicitur... ut probatu... do. Iulian filia... cere fratribus... arum, ga res... ciunt, quae habent... us. i. ff. de leg...

Felin. in d. c. ex literis. in 6. col. cu sequen. & in c. inter dilectos. col. 8. de fid. instrum. & faciunt not. per Bal. in l. ante fin. C. ad trebel. & si aliter diceretur, plura, & infinita corrucient originalia, & instrumeta in hac ciuitate Bononiae, si talis consuetudo non seruaretur, & ideo seruanda est per ea, que in simili uoluit Imol. in d. c. ex literis in 2. col. que Felin. ibi in 7. col. sequitur, ubi dixit, qd quando abrasio, seu apostilla apparet scripta manu eiusdem notarii, quod quidem apparere potest per comparationem literaru, uel per testes iuxta l. comparationes. cu ibi not. C. de fid. instrum. & in l. scripturas. cu auth. ibi posita. & ubiq; Bart. C. q. potio. in pigno. hab. tunc abrasiones, apostilla, & cancellaciones non nocent, quin instrumento fides sit adhibenda, absque eo, quod per notarium in subscriptione fides fiat, ut per Ioan. de Imol. in d. c. ex literis. & ibi Felin. in penul. col. in uers. item dum terigi. & bene etiam facit id, quod in simili uoluit Bar. in l. cadē.

CONSILIVM XCI.

sententia nocet... & ut ex p... potest, quin... a, & ideo in... que pro religio... na. ff. de religio... i arbitri fore... ando ad fauor... omni, & c... gonibus, q... el minore p... etasse, & p... Gasparis ciu... s emptā futu... dictum con... bus relaxari... cōtractu tra... ebrato. Lati...

ante consuetudine in ciuitate Bononiae qd notarii tempore cōfectionis cōtractuum, ultimaru uoluntatu, & alioru instrumetoru, secundu quod occurrit, in qualibet parte etiam substantiali dictoru instrumentoru possint originalia, seu matrices, aut schedas interlineare, causa ecelare, addere, detrahere, & apostillare, & qd dictis originalibus & matricibus plena fides adhibeatur, absque eo qd per ipsum notarium in subscriptione sua, uel in corpore instrumeti scribatur, & fiat fides, qd dicta interlineature, cancellaciones, additiones, & apostilla fuerint confecta, & scripta tempore instrumenti cōfectionis, & de contentu partiu, seu disponentiu, prout f. cir. cum scripta, & non attenda, aut non existente consuetudine esse de iure faciendū ad hoc, ut instrumeta non essent suspecta iuxta ea, qua habentur per Bar. & alios in l. unus. C. de testa. & per Imo. post Bar. in l. r. s. & ideo ff. de ius, que in testamen. de len. p. Archid. in §. 1. §. 1. q. 1. per doct. in l. fin. C. de edic. diui ad. toll. per Abb. post gl. in c. cum uenerabilis. de religio. domi. per Ioan. de Imol. in c. ex literis. in 2. col. de fid. instrum. & ibi Felin. in 4. col. per Ioan. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de instrum. edit. in §. ostenso. in addit. ad Rolandinus. & per Ang. Bal. & Paul. de Cast. in d. l. unus. cu in finitibus similibus, qua possent ad hoc allegari stare consuetudine, qd huiusmodi instrumenta, seu originalia possunt leuari, & in publicā formā authenticari p ipso notarios, rogatos, uel illis moris p alios, qbus scriptura, & rogatus cōmissi fuissent, aut idē, & extēse absq; raturis, cancellacionibus & apostillis, & absq; eo, quod aliter in subscriptionibus, uel in corpore instrumentoru fiat fides de tempore, & de dictis raturis, cancellacionibus & apostillis, & qd dictis instrumētis sic leuatis, & publicatis plena, & indubitata fides adhibeatur, perinde ac si originalia fuissent confecta pura, nitida, & absque raturis, cancellacionibus, & apostillis. (Quae consuetudo an de iure ualeat, ut talibus instrumētis fides sit adhibenda, quādo conitaret apostillas, & interlineaturas fuisse manu eandem notarii scriptas, & cōfectas, non est praesentis speculationis, cu hoc sit coram iudice causa, & sic coram. D. Auditore cōmissario apostolico discutendum, licet nemini dubiu esse debeat, qd consuetudinem posse introducere, qd huiusmodi originalibus, & instrumētis sic leuatis, & authenticatis fides plena sit adhibenda, ut in c. dilectus. ubi que Felin. col. 7. et alii doc. de fid. instr. et Innocen. et Felin. in c. 1. & 2. & in c. scripturas in 3. col. eod. tit.) Itantibus inquam, cōsuetudo dimissis praedictis, sequitur, qd in leuando, & authenticando instrumenta originalia seruanda est consuetudo praemissa, non attenda dispositione iuris cōmunis, que forte in hoc contraria dici posset ad tradita per Lantian. in repetit. c. quonia contra. col. 5. in uers. iuxta praemissa. extra de probatio. & qd consuetudo loci sit attendenda, atque seruanda in leuandis, & publicandis instrumētis, & in aliis, multa pulchra cumulat

4 Felin. in d. c. ex literis. in 6. col. cu sequen. & in c. inter dilectos. col. 8. de fid. instrum. & faciunt not. per Bal. in l. ante fin. C. ad trebel. & si aliter diceretur, plura, & infinita corrucient originalia, & instrumeta in hac ciuitate Bononiae, si talis consuetudo non seruaretur, & ideo seruanda est per ea, que in simili uoluit Imol. in d. c. ex literis in 2. col. que Felin. ibi in 7. col. sequitur, ubi dixit, qd quando abrasio, seu apostilla apparet scripta manu eiusdem notarii, quod quidem apparere potest per comparationem literaru, uel per testes iuxta l. comparationes. cu ibi not. C. de fid. instrum. & in l. scripturas. cu auth. ibi posita. & ubiq; Bart. C. q. potio. in pigno. hab. tunc abrasiones, apostilla, & cancellaciones non nocent, quin instrumento fides sit adhibenda, absque eo, quod per notarium in subscriptione fides fiat, ut per Ioan. de Imol. in d. c. ex literis. & ibi Felin. in penul. col. in uers. item dum terigi. & bene etiam facit id, quod in simili uoluit Bar. in l. cadē.

5 S. hac lege. ff. ad l. iulianā repetun. quod ob multitudinem gestorum si notarius sit in quasi possessione faciendi instrumenta certo modo, tūc gesta ab eo ualēt, etiam si aliās esset aliquali infamia notatus Sed in casu, de quo agitur, ser. Baptista notarius erat in quasi possessione conficiendi instrumenta & testamenta etiam eo modo, quo testamentū, de quo agitur, scriptum reperitur, uidelicet cum apostillis, & interlineaturis, & hic erat stilus suus, & ipse erat uir optimae opinionis, & fama, ergo originale dicti testamenti cum dicti apostillis confecti ualeat, illique fides prestanda est, alioquin sequeretur, quod multa, & infinita instrumenta, de quibus ipse fuit rogatus, corrucient, & annullarentur per praedicta, & maximē per ea, qua post Ioan. de Imol. inquit Felin. in d. c. ex literis. col. 7.

6 & f. idem Felin. etiam in d. c. inter dilectos. col. 12. dixit, quod ex consuetudine creditur instrumento extenso, & publicato per alium notariū, quamuis aliās de iure tali extenso fides non adhiberetur: & f. in c. cū P. in 2. col. eod. tit. ipse Felin. inquit, quod in leuando, & authenticando, seu publicando instrumenta, & originalia debet attendi consuetudo loci, & notariū, & iō quis de iure non credatur, nec scādū sit instrumētum non habenti indicationem, seu signum notarii iuxta ea, qua habētur per Barr. in l. si quis ex argentariis. S. si initium. ff. de eden. tamē si ex consuetudine instrumeta solita sint leuari, & publicari, absq; signo notarii, scādū est instrumētum absq; signo publicato, illiq; est credēdū, ut uoluit Bar. in l. ad testium. §. si qs. ff. de testa. p. not. in auth. ut prepon. nom. imper. & per Spec. in tit. de instrum. edit. in §. sciendum. uers. illud etiam. & facit id, quod uoluit Bal. in l. ante fin. C. ad uelle.

9 ia. & Felin. in d. c. inter dilectos. in 8. col. f. probatur autem consuetudo notariorum esse in loco, seu consuetudo notarij, qui fuit rogatus, ex productione plurium instrumentorum, & originalium, qua sic essent interlineata, cancellata, & apostillata, ut per Felin. in d. cap. inter dilectos. in 8. col. per Bald. in d. l. ante fin. C. ad uelleia. & faciunt not. per Barto. in l. temp. in stipulationibus. in fin. uer. ff. de reg. iur. cum aliis, qua ibi Alexan. in apostillis allegat: f. omnis enim actus, seu dispositio, siue sit legalis, siue inter uiuos, siue sit ultima uoluntatis, semper recipit regulam, declarationem, interpretationem siue restrictionem a consuetudine loci. cap. cum dilectus. de fid. instr. cap. cum dilectus. de consuetu. & habetur p. Abb. in c. certificari. de sepul. p. Innocen. in c. olim. post prin. de uerbo. signifi. & in c. raynutius. in uer. fore. de testamen. et late p. Felin. in d. c. ex literis. col. 6. cū sequen. et faciūt not. per Abb. in c. cumana. de electio. et per Felinum in c. 1. de fide instrumentorum.

11 ¶ Præterea f. ex quo instrumētū fuit semel parte p. sen tele-

M. E. ones, & ite... as non uitare...

- te leuatum, & publicatum, scđm est tali leuatiōi, & publicationi, quamuis originale reperiretur cācellatum, & apostillatum, nā præsūmitur fuisse ita cācellatum, & apostillatum tēpore facti instrumenti, & de consensu partium, seu testatoris, & qui vult contrarium dicere, debet illud probare, ut per Felin. in d. c. ex literis. col. 5. & p̄pterea Reueren. dominus exequutor in casu nostro bene processit admi tēdo leuatiōnē, & publicationē dicti testamēti, saluis exceptionibus, quas si pars aduersa corā iudice cāā postea opponere voluerit, illas p̄bare debebit. ¶ Rursus ¶ standum sit apostillis in margine factis, quando manu illiusmet notarii scriptę apparēt, colligitur ex iis, quę uoluit Bar. in l. in fraudē. §. sicut. ff. de testa. mili. ubi si notarius in corpore instrumenti, & originalis cancellauit, & postea in margine apostillā fecerit huius tenoris, cancellatum per errorē, dubitatur, an illi instrumento sit credendū, & an tali apostillę fides sit adhibenda absque alia notarii subscriptione. Bar. ibi dicit, q̄ sic, & idem sequitur Bal. in rub. C. de fide instrum. in §. col. uerū. modo incidit, in quiens illam apostillā dicit habere diem, & consulem principalis scripturę, & alia solemnia in instrumento appōita. Concludendum est itaque in casu nostro, q̄ ex quo constat apostillam in margine appōitā fuisse scriptā manu eiusdem notarii, qui instrumentum, & originale confecit, standū est illi apostillę, quę eodem tēpore confecti instrumenti, & de consensu testatoris facta censetur, & sic dicitur habere diem, & consulem, ac alia solēnia, de quibus in instrumento, ut ex prædictis colligitur, ac etiam ex iis, quę ponit Lanfran. in d. c. quoniā contra. in uerū. productione instrumentorum. in 1. col. uerū. unum aduerte. extra de probatio. ¶ Non obstant modo deducta per partē aduersam, quę multis uerbis conatur respondere aliquibus alijs ad fauorē illorum de Blanchis allegatis, & in primis, quod non obstante hoc, q̄ Reuerend. D. exequutor semel parte præsentē cum causę cognitione, saluis exceptis, admiserit leuationem dicti instrumenti, seu testamēti eo modo, quo leuatum, & publicatū fuit, si modo per ipsos de Volta petatur, illud idem originale publicari, & leuari, prout iacet, ipse do. exequutor debet talē leuationem admittere, non attenda prima, tum quia
- 13 ¶ de iure instrumentū, seu originale debet leuari, prout iacet, & stat, doc. in d. l. si unus. Abb. & alii in d. c. cū P. cum similibus. tum quia do. exequutor primam leuationem, & publicationem admiserit saluis exceptis, quę admissio facta cum hac protestatione, & restrictione non possit illis de Volta prodesse, nisi in casu, quo per eos noua publicatio, & leuatio dicti instrumenti peteretur, uel petita fuisset per ea, quę do. Aduo catus illorum de Volta plenē ponit, quę aliter non refero, quia respondetur primo, ¶ prædicta fortē procedere posse, quando consuetudo contraria non extaret, prout extat in casu nostro, & supra dictum fuit, nā tunc secundum consuetudinem, quę in hoc seruari debet, originalia sunt leuanda, & authenticanda, non attenda dispositione iuris communis, cui consuetudo derogat. c. cum dilecti. & ibi Abb. de arbit. & quod cōsuetudo loci, & notariorum in leuando originalia sit obseruanda, supra dictum fuit, & habetur per Abb. in d. c. cum P. in 3. col. Secundo respondeo, q̄ ¶ ex quo iudex semel fuit interloquutus inter easdē personas, & in eadem causā testamentum debere leuari, & publicari eo modo, quo fuit leuatum, & publicatum, uel delictet secundum consuetudinem loci extensē, purē, & sine apostillis, amplius inter easdē personas, & in eadem causā non potest, nec debet admittere publicationem, & leuationem aliter fieri, sed solum eo modo, quo prius fuit leuatū, & leuatio admisa, tum
- 14
- 15

ne sit uariis, & sibi met contrarius. l. ubi res p̄ff. de regul. iuris. & l. 1. C. de furtis. tū quia ipse not. in c. cū cessante de appellatio. per Modest. test. reuocari, nec iudex illi contrariū, nec contrariū facere, ex quo res desit esse integrum, seu originale testamenti fuit ita authenticatū, & ad urbē transmissum, ac corā iudice causā eo modo, quo per dominum leuari fuit admissum: & ideo cū res desit integra, & ius fuerit ex hac sua prima admissione quiritū parti, de Blāchis, ipse doctor non potest aliā diuersam, & contrariā admittere ad instantiā partis aduersę, quia sic prima suā admissionē, & primā publicationē reuocare, quod quidē illi de Blāchis, si interloquutoria iudicis possit quod ipse reuocari, quia illa quoad iudicē in re transit. l. quod ius sit. cū ibi not. ff. de re iudicata res desit esse integra, & ex interloquutoria acquiritū, ut quia esset exequutioni mandata exequutionē traxisset, tunc non postea a iudice quere reuocari, ut uoluit Bar. Ange. lmo. & in si. post gl. ff. de p̄to. stipul. & tātō magis dū est in exequutore, qui post exequutionē factam in officio suo iuxta ea, quę habet, teris. de offi. delega. sed in casu nostro primo, & leuatio habuit effectū, quia ipsius potest expediri, & ad urbē transmissus, ac iudice causā productus, & sic illa interloquutoria quationi mādata, ergo ea non potest a iudice reuocari, nec adus illi contrariū fieri. ¶ Nec prima admissio facta fuit saluis exceptis, quia sic facta nihil illis de Volta, qui contra erant, prodesse possēt, nisi possent illis suis exceptis in casu alterius leuationis, & publicationis pars aduersa adducit, sepiusque repetit totiens in hac sua responsione, quia responderi potest, q̄ hoc suum fundamentū procederet, ipsi non essent illi, qui iterū leuationē, & publicationem peterēt, sed illi de Blanchis, qui primā leuationem & publicationem testamēti peterent, p̄fecto ita possent iisdē exceptis uti, cū ipsi essent cōtra seruata, sed ex quo illi de Volta petunt, & agunt, & publicationē faciendā, quomodo his exceptis uti? nā cū exceptionis dentur reuocatis, non aut agentibus. l. 1. & 2. ff. de exceptionibus. ¶ Quod si illi de Volta referuata excepta in casu leuationē fieri peterēt, sed solum quando illi de Blanchis leuatio iterum peteretur, tunc secundo responderetur, (& hæc est uera responsio) illam admissionem primo loco factam saluis exceptis dicuntur referuata excepta contra leuationem publicationem primo loco factam atque admittunt non coram eodem iudice, hoc est coram exequutore, qui admisit, sed coram iudice causę, qui negotium principale determinare, ut ipse nota p̄ta dicitur, & cognoscat, ita enim importat ba saluis exceptis, prout scit, & melius, quam iudex potest ipse domi. exequutor, cuius intentio credo fuisse, quando leuationem testamenti excepationum referuatiōe admisit, nec alia potest illius intentio, cum hæc sit secundum quę uolunt, & intelligunt, uidelicet q̄ quando admittit testes, uel instrumenta, uel aliud, saluis p̄tis, debet hoc intelligi, ut de exceptis sit cogendū in fine causę per iudicē, qui negotio p̄tis de meritis causę cognoscere habet, an excepatione legitima, & an de iure excipiēti ¶ testes, uel

si verba essent specialiter expressa.

- 4 Rogatus notarij ex diuturnitate temporis longissimi triginta, vel quadraginta annorum presumitur etiam, quando de gravi alterius contrahentis praiudicio ageretur.
- Idem de solemnitate extrinseca.
- 5 Ac etiam si in scriptura illius defectus expresse appareret.
- 6 Rogatus notarij dicitur de solemnitate intrinseca, & quomodocumque potest ex verbis instrumenti presumi.
- 7 Rogatum notarij in dubio presumi plurimi uoluerunt.
- 8 Et quando hoc sit verum, & quando non.
- 9 Testes in instrumento descripti dicuntur rogati, quando sub abbreviatura scriptum fuit testibus &c.
- 10 Rogatus notarij presumitur, quando testes fuerunt rogati, & e contra.
- 11 Notarius tugi potest ad scribendum, recepta tamen mercede, & nume. 13.
- 12 Instrumentum esse perfectum quomodo, & ex quibus uerbis cognoscatur.
- 13 Notarij non interesi scribere, nisi ratione mercedis pro rogatu, & extensione, et aliter nec rogatus esse cogitur, nec scribere tenetur.
- 14 Instrumentum, seu scripturam notarius scripsisse presumitur, ad instantiam partiu, que mercedis expensam soluere tenebatur.
- 15 Notarius scribens protocollum contractus in dubio presumitur rogatus non simpliciter, sed etiam ab ipsis contrahentibus.
- 16 Notarius substitutus, & cui scriptura alterius notarij mortui sunt commissa, potest extendere, & authenticare protocolla notarij mortui, etiam si in eis non sit appositum nomen, signum, & subscriptio ipsius notarij: & quando secus sit. num. 21. & 29.
- 17 Notarius substitutus debet seruare formam, quam notarius mortuus in similibus instrumentis obseruare solitus erat.
- 18 Signi, subscriptionis, ac nominis notarij defectus protocolla, et instrumenta non uitiat, si aliter de rogatu illius constat.
- 19 Protocollum, & Abbreniatura notarij quoad effectum authenticandi, non requirunt omnia in instrumento publico, et authentico requisita, & num. 27.
- 20 Et quid quoad effectum probandi, & nu. 27.
- 22 Exempla simplicia non fiunt cum die, anno, mense, & aliis solemnibus.
- 23 Et ex originali alterius notarij fiunt, & assumuntur de mandato partium, uel iudicis.
- 24 Exemplum facit semiplenam probationem, quando non reperitur originale.
- 25 Et propter illud est iuramentum suppletorium deferendum.
- 26 Protocollum, aut instrumenti alterius notarij publicatio, & authenticatio quando partis citationem requirat, & quando non.
- 27 Protocollum, seu scheda notarij, quando debeat habere omnia, que instrumentum publicum habere debet, & quando non.
- 28 Notarius substitutus potest protocolla alterius notarij authenticare, & publicare cum suppletionem deficientium in protocollis, que substantiam ueritatis non concernant.
- 29 In ultimis uoluntatibus maior est adhibenda solemnitas, & caute la, quam in actibus inter uiuos.

E P I T O M E.

Rogatus notarij in casu huius consilij presumi, ac etiam ex uerbis in instrumento positis apparere.

Et notarium substitutum posse extendere, & in authenticam formam redigere schedas, & protocolla notarij mortui, suppendo nomen, signum, & subscriptionem notarij, ac alia in illis deficientia, que substantia ueritatis non concernerent, plene hic demonstrat.

C O N S I L I U M X C I I.

MO T I U A ab excellentissimo senatu Ioanni Francisco exhibita breuiori, quo potero, sermone, pro uiribus tollere conabor. Pre supposito itaq; secundum ea, que in puncto mihi porrecto proponuntur, q; scheda, seu protocollum, super quo disceptatur, fuerit manu ser Philip pi senioris scriptum, t ut ex comparatione literarum facta constare dicitur per ea, que habentur in l. comparationes. cum authen. bi. posita. C. de fide instrum. & in l. scripturas. cum authen. sequen. C. qui potio. in pigno.

arijs. l. ubi reperiuntur. tu quia... interloquutione... ratio. per Modos... trauenire, nec... esse integrum... menti fuit... simissum, ac... uo per dominum... ideo cu re dete... a prima adm... Blachis, ipse... & contrarij ad... rse, quia sic... na publicatio... li de iure no... is possit quod... iudicem in re... ff. de re iudic... interloquutione... tioni mandata... postea a iudice... Ange. Imo. &... & tato magis... executio... a, que habet... su in ostro... quia ipsius... missus, ac... interloquutione... potest a iudice... fieri. Nec... is exceptis, que... a, qui contra... ent illis suis... publicationis... que repetit tota... ra responderi... uti procederet... atione, & public... his, qui primi... chis secundum... erent, pfecto... ipsi essent... ra petunt, &... nda, quomodo... onis dentur... 2. ff. de excep... excepta in ca... olum quando... pereretur, ut... uera respo... oco factam... a contra leuatio... a cam atque... de est coram... iudice cauta, que... minare, ut ipse... a enim importu... & melius, quam... r, cuius intere... onem testam... misit, nec alia... it secundum... et q; quando... a, uel aliud, fact... exceptis sit cog... ni negotio prima... habet, an excep... ti testes, uel

S V M M A E.

- 1 Ex copatione literarum scriptura manu alicuius esse probatur.
- 2 Rogatus notarij ex quibus clausulis, & abbreviaturis in instru-mento oppositis inferatur, atque probetur.
- 3 Abbreniatura instrumenti secundum solitum, & consuetum mo- dum notarij interpretatur, & secundum illum perinde est, ac